

एतदेवसदृष्टांतं विवृणोति नावीति यथाऽरित्रकर्णधारादिमत्यां महाना विसंबद्धाक्षुद्रानौः पारंप्राप्नोति यथावाऽंधशरीरं जडत्वात् अंधःअन्त्रं भिःसास्त्रीभक्तमंधोन्नमित्यमरः अन्वियात् अनुलक्षीकृत्य चलेत् अन्त्रं ह प्राण इति श्रुतेरनुभवाच्च तथाभूताः त्वदधीनगतयस्त्वदधीनजीवनांश्चकौरव्याः येषां चास्मदादीनां त्वं अघणीः पुरोभूत्वा पुरुषार्थप्रापकस्तेपितथाभूता एवेत्यर्थः तस्मादनन्यगतिकानामस्माकं अवश्यं त्वया उपदेशः कर्तव्य इति भावः ॥ ३॥ पूतनेति अस्य सगुणब्रह्मणः प्रव्यथितं निर्गुणेपि गुणारोपेण वस्तुतत्त्वगोपनादुःखितमित्यर्थः ॥ ४॥ अवेति लिप्तस्य मूर्खस्य इच्छत इति कर्मणि षष्ठ्यः लिप्तं विषयसंगिनं मूर्खं मूढं मां केशवं स्तोतुमिच्छंतं अवतुच्छमपि भगवद्भक्तं मां पालय हितोपदेशेनेति भावः अत्याश्चर्यमेतदित्याह कथमिति हेभीष्महेवित्हेविद्वन्नेन भेमादृशेपि उपनतेशिष्ये इयं जिह्वा त्वदीया त्वया शतधा कथं न ईर्यते प्रेर्यते अनेकैः प्रकारैस्तत्त्वं प्रतिपादयितुमिति शेषः ॥ ५॥ यत्रेति यत्र सगुणे कुत्सानि दा बालतरैः आपातत उपनिषन्मात्राभ्येतुं भिर्बटुभिः बालेतरैरिति पाठे द्वैरपि यन्मनसानमनुतेयेनाद्भुतं नो मतं तदेव ब्रह्मत्वं विद्धि

नाविनौरिव संबद्धायथाऽधोऽवांधमन्वियात् ॥ तथाभूता हि कौरव्या येषां भीष्मत्वमग्रणीः ॥ ३॥ पूतनाघातपूर्वाणिकर्माण्यस्य विशेषतः ॥ त्वया कीर्तयतास्मा कं भूयः प्रव्यथितं मनः ॥ ४॥ अवलिप्तस्य मूर्खस्य केशवं स्तोतुमिच्छतः ॥ कथं भीष्मन ते जिह्वा शतधेयं विदीर्यते ॥ ५॥ यत्र कुत्सा प्रयोक्तव्या भीष्मबालतरैर्नरैः ॥ तमिमं ज्ञानवृद्धः सन् गोपं संस्तोतुमिच्छसि ॥ ६॥ यद्यनेन हता बाल्येशकुनिश्चित्रमत्र किं ॥ तौ वाऽश्ववृषभौ भीष्मयौ न युद्धविशारदौ ॥ ७॥ चेतनारहितं काष्ठं यद्यनेन निपातितं ॥ पादेन शकटं भीष्मतत्र किं कृतमद्भुतं ॥ ८॥ वल्मीकमात्रः सप्ताहं यद्यनेन धृतोऽचलः ॥ तदा गोवर्धनो भीष्मन तच्चित्रं मतं मम ॥ ९॥ भुक्तमेतं न वदन्नं क्रीडतानगमूर्धनि ॥ इति ते भीष्मशृण्वानाः परे विस्मयमागताः ॥ १०॥ यस्य चानेन धर्मज्ञभुक्तमन्नं बलीयसः ॥ स चानेन हतः कंस इत्येतन्नमहाद्भुतं ॥ ११॥ न ते श्रुतमिदं भीष्मनूनं कथयतां सतां ॥ यद्वक्ष्ये त्वामधर्मज्ञं वाक्यं कुरुकुलाधम ॥ १२॥

नेदं यदिदमुपासत इत्यब्रह्मत्वे कुत्सा प्रयोक्तव्या तमिमं गोपयतीति गोपः तंगोपं व्यधिकरणे द्वितीये तस्य सबलस्य गूहनकर्तारं शुद्धं संस्तोतुं सम्यक् प्रस्तोतुमिच्छसि प्रार्थनायां पंचमोलकारः स्तोतुं इच्छां कुर्वित्यर्थः ६॥ अनंतब्रह्मांशो धिपेमाया विन्यपि पूतनाघातादिकमत्यंतं तुच्छमित्याह यद्यनेनेत्यादिना शकुनिः पूतना पाठांतरे शकुनिवत्त्वे चरस्तृणावर्तः ॥ ७॥ ८॥ ९॥ इति ते त्वत्तः शृण्वानाः विस्मयमागताः नाहमित्यर्थः १०॥ यस्य चेति यस्य द्रौपद्यादेः अन्नं अदनीयं शाकलेशादिभुक्तं स च कंसः कामयमानः दुर्वाससः तृष्यादिकं इच्छन् अनेन कृष्णेन हतः गतः अनुसृतः हंतैर्गत्यर्थत्वात् तदिष्टं संपादितमित्यर्थः सर्वात्मनिकृष्णेशाकलेशेन तृमे विश्वतुमिजितित्यपि नाद्भुतमित्यर्थः ॥ ११॥ न तेन भेशिष्यसमीपे कथयतां सतां मुखात् इदं त्वद्भुक्तं पूतनावधादिमया श्रुतं किं ज्ञातस्यार्थस्य निरूपणेनेति भावः हे कुलाधम कुलं गृहं अधमं यस्य गृहातीतसंन्यासधर्म रत यत्तु वाक्ये अहं वक्ष्ये वोढुं शक्ये तत्कुरु आमधर्मज्ञं अपक्वधर्मः क्षयिष्णुफलत्वात् कर्मोपास्ती तदभिज्ञं मां प्रति तदेव वाक्यं अपूर्वार्थं प्रतिपादकं वचः निर्गुणब्रह्म विषयं कुरु तच्चाहं ज्ञातुं शक्ये इत्यर्थः ॥ १२॥